

Лист издаван према потреби.

Рукописи, претплате и све што се тиче листа, упућује се на адресу: „Glas Tzernogortza“ Neuilly-s-Seine, 9, rue Ancelle.

Рукописи се не враћају. Неплаћена листа се не примају.

Цијена је листу за француску: на годину 6 франка, на пола године 3 франка, а за све остале земље: на годину 12 фр., на пола године 6 фр. Појединачни број 10 сантима.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DU MONTÉNÉGRIN

Journal officiel du Royaume de Monténégro

GLAS TZERNOGORTZA

(La Voix du Monténégrin), paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine, suivant les exigences du service.

ON S'ABONNE AU BUREAU DU JOURNAL :

9, Rue Ancelle, Neuilly-s-Seine

Prix de l'abonnement pour la France

un an : 6 fr. — six mois : 3 fr.

Pour l'Étranger : un an : 12 fr. — six mois : 6 fr.

Огласи се плаћају:

Први пут, за сваку ријеч или број, петит-словима, по 10 сантима; (за огласе, из петих слова, мање од 50 ријечи, плаћа се 2 франка). — За свако понављање огласа плаћа се половина те цијене.

За ријечи, шапе или празнине, које заузимају простор једнога, двају или више петитних редова, плаћа се према том колики простор заузимају; сваки запрелиени ред рачуна се као 8 ријечи.

ПРОЉЕЋЕ 1917.

Цио је свијет нун замајне снаге, која ће овог прољећа морати паћи себи одушке.

Около Немачке и њена три савезника ухватило се коло из којегат више нема изласка. За тридесет мјесеца ратовања, маневрисања и повлачења, опсједи су је, као обручем, тако да је данас од свега осталог свијета потпуно одјејена, заједно са своја три савезника.

Док је њен, за четрдесет цуних година припремаи напад, њен фамозни Aufmarsch, постигао досада све што је могао постићи грашпио се преко граница мирољубивих сусједат, дотде је обруч око ње бивао збијенији и тјешњи. Сада, кад се обруч сужава и већ јој ребра стезе, сад покушава и потпуно средство: су маренски рат, рат сваком броду, без обзира чији је брод и шта је у броду. У своје очајању, тијем је мислила пробити гвоздену опсаду и ослободити се. Али поморска хајдучија показује сасвијем обратне посљедице и баца је у још грђу биједу; пробудио се гњев силне Америке, и ево се још једна стотина милиона напултурнијегат данас појачанства спрема противу ње и њена три савезника.

Немачкој и савезницима јој данас је у души исто као хајдучица у гори који из свога потопет збијегат бране го живот. Храна им на измаку, цebaна на измаку, а огромна потјера се већ на домак приближила. Могу се држати још толико и толико дана и сати... али без паде на излазак и спас... Тузио ли ће бити прољеће којем иду у сусрет Немачка и њени савезници.

А како га Савезници дочекују?

Број енглеске сухоземне војске, на француском фронту, износи равно два милиона све свијеза, здрава, одморна, сјајно опремљена и одушевљена војника. Ових дана се ријешава о повећању флоте на 400.000 морнара, — поморске силе, какве још није било! А нови ратни Зајам Побједат, у име којегат је за неколико дана уписано 25 милиарди, показује колико је одушевљење енглеског народа за рат.

И Француска, која на својим плећима држи главни дио непријатељске силе, располаже данас непобројним резервама иза својих првих линија. — Стање војно у Русији побољнало се у сваком погледу. Фронт Брусилова, који је лане обухватио цио аустроњемачки фронт и ту заробио 400.000, сад се продужио чак до Дунава, гдје је онемогућно главни план Хинденбургов, пут у Јужну Русију, коме су се Нијемци прерано били обрадовали. Откако је отворена жељезница Петроград-Кола, војска се одлично снабдијева. Какав је пак мо-

раи у војсци, најбоље се види из ријечи Брусилова официрима петова штаба: „Тврду вам вјеру издајем да ће непријатељ бити савладаи ове 1917. године; савладаи коначно и потпуно“. — Италија, против које је Аустрија морала послати најбољу војску, располаже такођер огромним резервама које нам дају нуну вјеру да ће италијанска војска довршити што је лане онако сјајно почела. — Македонски фронт доказао је да је бедем који је коначно зауставио продирање централних сила пут Солуна. — Исто тако и далекни фронтови у Малој Азији, у Месопотамији и у Египту, јесу гвоздени обручи који данас стезу ребра наморжене Турске.

Кад посматрач те чињенице има на уму, — кад зна, да ће овог прољећа сложити са свих фронтова заграмјети побједна офанзива (која је ових дана, са срећом, почела на енглеском фронту, и у далекој Месопотамији) — и кад погледа приоблак изнад Америке из којегат ће свијутити мунка на централна царства, — када му поуздане и јубићење постаје тврдом вјером, вјером да је правда на нашој страни, и да она ваљда побјеђује! — С том вјером идемо у сусрет овом судбоитном прољећу.

РАД ОДБОРА за помоћ заточеним Црногорцима.

Пола године је протекло откако је под високом заштитом Њена Величанства Краљице Милене основан у Паризу овај Одбор као огранак црногорског Црвеног Крста. Управу и надзор у Одбору лично је преузела Њ. Кр. В. Княгиница Кеенија, и са потпуном сестринском искреношћу и родољубивом оданости предава се свима дужностима које изискује ова установа. У посљедње вријеме, сиротијена болести, морала је уступити ту дужност својој узвишеној сестри Њ. Кр. В. Княгиници Вери која, са цијелим Одбором госпођа и са придодатим особљем, онако исто назн, чува, надгледа и својеручно обавља све послове сложни са вриједном дружинном.

У 1. броју „Гласа Црногорца“ саопштили смо само организацију и списак чланова, свих о самом на раду нијесмо могли говорити јер су се тек ових дана почели показивати први успјеси. Преко три мјесеца је протекло док се у овим тешким временима, преко Црвеног Крста у Швајцарској, могла уредити веза и споразум, и организовати тачна експедиција.

Данас можемо опширније проговорити о раду Одбору. Он је за ово кратко вријеме, у тишини, без рекламе и хвале, урадио толико да му сваки пријатељ Црне Горе мора бити благодаран и да се тим радом можемо поносити предстраним свијетом.

У једној од огромних палата у Avenue des Champs-Élysées, број 111, смјештена је у двије врто простране просторије у приватној Радионици и Стоваришноте. Посао је велик те се ради од јутра до вечера: спремају се, распоређују и пакују сви дарови, намјешени нашој драгој браћи која се данас налазе у непријатељској земљи. Све оне одличне госпође, које смо именovali као чланове, сматрају свој добровољни рад као своју дужност: рекао би човек да су то раднице, које хитају на посао да што више зараде! По распореду, дошао је у ово вријеме ред на племениту скупину руског Ђенерала Енсојева да врши дужност домаћинце; госпођа Ђенералица је родом наша сестра, дична Херцеговка, Фочанка, која већ годинама живи у Русији. Са каквим се жарким родољубљем примила она ове сестринске дужности, и са каквом некреношћу она овдје обавља сву набавку, администрацију и експедицију у Радионици! Она је данас, може се рећи, десна рука Њеном Кр. Височанству нашој узвишеној Княгиници Вери која такођер сваки дан проведе по два и три сата у Радионици радећи као и све друге племените госпође, само да рад што брже тече и да помоћ што што брже стигне онима који је очекују.

Пакети се отпремају преко Швајцарске и сваки је на своју посебну адресу упућен у разне заробљеничке догоре. За чиј се год адресу могло дознати, упућена му је велика кутија пуна топле одјеће, напостребитије за зиму: по зимски капут, панталоне, два пара чиза, чиза, два пара чарапа, шал, двије кошуље, по двије кутије сардине, цигара. За женске: двије блузе, двије сукње, 1 капут дугачак, топло рубље и обућа. — Све је прет, али из најсодиднијег материјала; иста је таква и она роба коју шаљу француска и друга добротворна друштва својим заточеницима.

Како одбор за дуго вријеме није могао дознати тачне адресе свих заточеника, то је тек у посљедње вријеме цио рад око оданости могао бити уређен да тече глатко и уредно. Одбор постоји већ 6 мјесеца, али редовно отпремање је организовано тек од ова 2 мјесеца. Откако се пак преко Црвеног Крста у Швајцарској дознало гдје се ко налази, отпримљено је за ова два мјесеца пакета до 2200 за мушке, а за женске, пошто су до сада само њих неколике пријавиле Одбору своје адресе, отпремљено је тек двадесетак пакета.

Осим тога, велика количина хране отпремљала се, на рачун Одбора, право из Лиона. У Лиону су, блиске граници, све околности удешене много погодније како за набавку те робе, тако и за интернационално отпремање. Ондје је под енергичним руководством веома заузимаљиве госпође Ерио (Herriot), скупруге данашњегат француског министра и организатора Народне Нехране, уређена експедиција на велико за све друге ратне заробљенике, и ова племенита кћи Француске — има ли ријечи којима бисмо јој могли довољно захвалити! — са цуно хришћанске љубави води бригу и о црногорском транспорту. — Двапут свакога мјесеца отпремају се по два вагона: у сваком вагону по 10.000 килограма шећера, кафе, брашна, ориза, конзерви.

Нако знамо да непријатељске власти морају издати свакоме ратном заробљенику оно што му се понаша за нехра-

ну и за одјећу, јер и наши непријатељи шаљу овамо својој браћи, који су овдје заробљеници... ипак смо допекте страховали и бржино се питали: да ли им стигне до руку све ово што им се шаље? — Али прије неки дан стигао је преко Швајцарске овај захвални телеграм који нас је свеколике овдје обрадовао, не мање по њих она пошљак. На телеграму су потписана четири имена, сва четири врло драга имена црногорска: честита старина војвода Ђуро и сердар Јанко, и бив. предсједници владе Марко Радуловић и Ристо Поповић, у име свијех осталијех, потврђују пријем послате им робе и најављују Одбору захвалност: „Au nom des Monténégrins internés ici, nous nous honorons en exprimant au Comité nos meilleurs remerciements pour le beau secours en vivres et tabac qui nous a été adressé et nous ajoutons que nous avons reçu les deux envois en bon état. — Généraux Petrovitch, Voukotchitch, ministres Radoulvitch, Popovitch“. (У име свијех овдје заточених Црногораца част нам је најавити најискренију захвалност Одбору на посланој нам помоћи у храни и дувану; обје пошљаке примили смо исправно.)

У посљедње вријеме почеле су Одбору стизати и многобројне дописнице од заточеника, те наслада да је и сваки појединиц исправно примио послани му пакет. У тим дописницама сваки појединиц — како дирљивим ријечима захваљује на сјећању и на дару! Више на сјећању, по на дару!.. Свака је ријеч одмјерена, сваки осјећај суетенут, да не би што запело за око строгој војничкој цензури. — „Има још некога који нас се сјећа. Хвала браћо, хвала сестре!“ — „Хвала мајци и нашој, мајци црногорској!“ — „Хвала великој патриоткињи, дичној сестри нашој, црногорској Княгиници Кеенији!“ — Али сваки ко прочита она неколика слова на дописници разумјеће и осјетиће и оно што се није смјело на њој писнети. Порука без ријечи казује непокад више по најрјечитија бесједа.

Те дописнице, та признана, чине да се сви који су у Одбору запослени, са двоструком вољом одају свом племенитом раду.

Прилози Одбору за помоћ заточеним Црногорцима. — Извори из којих овом Одбору тече помоћ, јесу: прилози које прилажу племенити људи и пријатељи Црне Горе, саопштавамо данас прву листу тих приложника, затим приносоћу Кр. Владе, и дарови у одјељу и рубљу од других помоћних друштава, која су се лијепо одазивала молби нашег Одбора пако су у ова времена и сама веома заузета.

Прва листа приложника Одбору за помоћ заточеним Црногорцима:

Mme Vacaresco 1000 фр., Mme Louis Stern 500, Mme Louis Brune 500, Secouristes Français 50, M. J. Santa Marina 1000, Mme G. W. Warren 150, Baronnesse de Waleffe 100, Contesse Rehbinden 100, Mme Ch. Bernel 200, Mme René Letourneur 100, M. E. Luquin 30, M. J. Garnier 20, M. le directeur Feuvrier 20, Comte Deplaces 100, Banque Suisse et Française 200, M. M. Rotschild frères banquiers 500, M. Kohne, directeur de la Banque Russe du Commerce et de l'industrie 100, Credit Lyonnais à Paris 250, M. Maurice Trube 100, M. Ch. Grimaldi 200, Thierry Massé et Cie 20, M. Brison de la Banque des pays du Nord 200, Anonyme 15, Comptoir

National d'escompte de Paris 250, Mme Smirnoff 100, Mme de Martinoff 40, Anonyme 5, M. Luzzatti, Consul général à Marseille 200, M. Maurizio Luzzatti, gérant du Consulat à Marseille 100, Mme Paula Lamort 10, M. Gravier 25, M. et Mme Mimant 100, Galeries Lafayette 100, Mme Neivard Naudrey 20, M. Basil Zacharoff 5000, Mme René Letourneur 1000, Mme Malvy, ministre de l'Intérieur 300, Mme Frougiere, Ecole normal d'institutrices Augustine, Charante 80, Mme Michaud 50, Mme Madeleine Elean 5, Mme Mimaud 50, Le Figaro 50, Свештенство орд. Руске Цркве 200, Maurice Ramé, Rouen 2000, The Montenegrin Red Cross and Relief Fund, London 9000. — Приликом свечаног отворања и освештања Рационне пада је добровољних прилога преко 600 франка.

ПЕТАР М. ЛУБУРИЋ

23. фебруара о. г. умро је у Лезену (Leysin) у Швајцарској, на рукама свога брата, Рада, овај одлични и идеални син наше земље, Петар М. Лубурић у 32. години свога живота. — Сви смо били напенађени овом тужном и немилом вијешћу, која нас је до два душе гањала.

Пок. Петар је старином из Билећа, из Херцеговине, чувене и дучике куће Лубурића. Отац му је био поткомандир рудничко-билећког батаљона и учествовао је у познатим устаним боровима у Херцеговини 1875. и 1878. године, а затим је, после окупације Босне и Херцеговине, под притиском аустријских аула, пребјегао у Црну Гору са још дванаесторицом херцеговачких устаничких главара и наставио се у Никшићу, гдје је и пок. Петар рођен.

Одмах после своје двадесете године Петар је кренуо пут Америке, повучен општим несрећним таласом, који је у то доба највише захватио наше народне масе у Црној Гори. Готово пуних десет година „печалбич“ је једини Петар по влажним и нездравим америчким рудницама, трпећи своју снагу и здравље и тиме још више дао миха својој аутој болести, туберкулози.

Са свога мирна и тиха темперамента, доброг, праведног и одличног карактера, он је задобио љубав и симпатије цијеле наше колоније у Америци. Необично начитан и талентиран ријетком бистрином и схватањем, он се у последње вријеме врло истакао као јавни радник, што је један од најважнијих момената у његовом животу. — После тешке и заморна физичког рада он је неуморно писао и сарађивао по америчким листовима, чији је сваки поједини редак био проиман његовим жарким патриотизмом и снажном љубави према својој рођеној груд. Убрао затим постаде уредником америчког „Србобрана“, гдје је највише утрошио своју енергију. Међутим, написао је и двије књиге припоједања и издао их под насловом: „Из земље злата“ и „Јази из земље злата“, у којима ијерно оцртава своје доживљаје и живот наших у Америци. Непречитане лијеним народним језиком, у прстојој форми и одличној обради, оне остављају дубоку импресију, указујући нам на тешку и чемерно стање наше браће, чији су крвави и горки задатаји хлеба у „земљи злата“, а у којима се нарочито огледа особити таленат и велика душа нишчева. Колико је тешка труда, колико времена и колико је само силне борбе требало томе рударском раднику на да се подигне до оне висине на коју се дигао Петар Лубурић!

Оропуо здрављем, морао је напустити редакцију „Србобрана“. После вишеог времена буде позван да врши дужност секретара кр. пр. Консулата у Њујорку и био је десна рука нашим тахошним консулу. Ту је дужност часно и савјесно вршио све до последњег часа, када је кренуо у стари крај, у Европу, да потражи лијека својој аутој боли.

Ми сви, драги Петре, заједно с твојом браћом и пријатељима с оне стране океана, оплакујемо твоју прерану смрт, оплакујемо је тим више, што ниси до-

живио да видиш довршено оно дјело, за које смо се борили и за које си највише залагао свој живот. Нека ти је лака слободна Швајцарска земља! — б. г. н.

МИЛО ПРЉА, студент права.

Послије Пеша, Поповића, Равичковића, Ђуровића, Марјановића и осталог цијелог јата наше омладине, који као студенти добровољци падоше на бојним пољима, паде и Мило Прља у боју на Кајмак-Чалану.

Млад, напредан, пун идеала, истински и неустрашиво понао је у живот за својим идеалима, не осврћући се ни десно ни лијево...

Мило је био далеко од милих и драгих: појаке браће и сестара, којима бијаше, после смрти оца му Станка, оропуло у Балканском рату, и мајке, разнесене од аустријских бомби драги дан крвавога Угреса у Подгорици, сва пада и уздале; далеко од његових ранијих ратних другова, који у њему гледаху примјер храбрости, реда и послушности; далеко од његова мецене, просвјетне добротворке Иване Рајановићке, која по њему најбоље виђане каквим је обилним плодом уродно њен племенити завјештај од 100.000 франка за школовање сиромашне црногорске омладине. Он бијаше дивно ударије његова племена; сушта доброта.

Код свих бијаше омиљен, свуда имаће пријатеља. Они га не могу заборавити. Тиешће се, јер ће му народ дати лијено мјесто као што га је имао међу нашим инкоксном омладином, која ће га се вјечно сјећати.

Мила Прља нема више међу живима, а он је међу нашим херојима... он је био за нас и славу и смирот имена! — мв

ИЗ ДОМОВИНЕ

Вешовић. — Наричи ушодни лист Le Gaulois саопштава ову вијест која је, вели, јављена из Будимпеште у Швајцарску:

„Аустријски гувернер на Цетињу послао је чету од двије хиљаде људи да ухвати црногорског војсковођу, министра војног, генерала Радомира Вешовића који се са четом од четрдесет друга одметнуо од власти и већ пет мјесеца боравао петдје у планини између Колашина и Андријевице. Шуме, у којима четује и отуд напада аустријску посаду, простране су на десет хиљада километара. — Гувернер је изјавио да ће Аустријанци, чим зимска студен мало попусти, продријети у те планине, да ће га жива ухватити и — објесити на Цетињу“.

Зар Вешовића Радомира ухватити! Жива га ухватити и довести на Цетиње!...

Из Босне... — Швајцарски лист Tribune de Genève од 22. фебруара јавља:

Тек данас се дознало — јер аустријски листови не јављају ни ријечи о томе — да је велики суд у Сарајеву 8. фебруара потврдио пресуду бањалучког суда од 22. априла 1916. Србима „веленајницима. У главном, сва је пресуда потврђена, само је казна неколицини поопштена, а неколицини смањена по двије-три године. 98 одличних Срба који припадају разним родољубивим и просвјетним установама пресуђено је том пресудом; шеснаесторица су осуђена на вјенаца међу њима су двојица посланици у Босанском Сабору; четири православна свештеника налазе се ме-

ђу оним осталима који су осуђени на тешку робију од 3 године до 20 година. — Расправа није била јавна, но је сprovedена при затвореним вратима, а суд је дошло пресуду на основу аката и писама за која је прије неку годину, приликом злогласног Фридрихове процеса у Бечу, доказано да су фалсификат. „Има ли“, пита се у чуду овај угледни женеверски лист, „пута и начина да се сиротијем срамота која ће овом пресудом пасти на образ старе монархије!“

ВИЈЕСТИ ИЗ ПАРИЗА

Утекли из пруског ропства. — Када се прије двије и по године овако изненада заратило, задесило се на раду у непријатељској земљи. Сви су, разумије се, одмах проглашени за ратне заробљенике и од тада па до данас подвргнути најтежим пословима. Неколицина међу заточеним Црногорцима, не могавши више тријети грубости и насиља пруска, одлучили се да ставе свој живот на коцку и да се ослободе. Бог им даде срећу, те седморца њих, живи и здрави, побјегоше преко холандске границе, превезоме се у Енглеску и ових дана стигоше у Париз. Ево имена тих храбрих ускока: Иван Јовановић из Мораче, Крсто Перовић из Цуца, Илија Мартиновић из Бајина, Радун Томовић из Васојевића, Милош Рајичковић из Подгорице, Стеван Ракић из Пећи и Велиша Миљковић из Братополца.

Читава књига би се могла написати о оном што су нам испричали данашњи тешком стању у Немачкој. У идућем броју опширније ћемо проговорити о психичким доживљајима. По једнодушном суду све савјетнице у широким слојевима Немачког народа овладао је тако незадовољство да је само оми пруска солдатура, најгрубља дисциплина у стању сиротијети ошиту револуцију. Али оскудица свега за живот потрјебитага и глад учинише оно, што никаква дисциплина пруска, не може сиротијети.

СИТНЕ ВИЈЕСТИ

— Француски парламент одобрио је Влади, од почетка рата до данас, 80 милијарди франка у име ратних трошкова.

— У Гренијој је надала наредба да сваки појединац има своје домаће оруђе подати државним властима. Врше се преметачине по кућама, и у кога се затеме икакво оруђе, потпада ванској казни.

— Из Америке јављају „Тајмс“ да бивши председник Сједињених држава Теодор Розвелт, данас националистички човек у Америци, хоће да дигне, у случају рата са Немачком, војску од 200.000 добровољаца које ће он лично довести у Европу да се боре са Савезницима.

— Енглески парламент ових дана рјешава о померању помоћне војске која ће тада износити 100.000 људи. Врховну команду те стражовите дубоје силе, да је такве још није било у историји свијета, држи у рукама главни адмирал Велике Британије сер Џон Џелко. — Немачки листови поговоре о оном померању ни ријечи. Ка да им није су миле такве вијести...

— Енглески национални економ професор универзитета Грениџ изао је изапу о томе, колико износ предвиђено имаће енглеског народа у готову новцу. Нарачуно је у окружном броју: 15 милијарди фунти стерлинга (1 фунта стерлинга пријед 28 француских франка). Разумљиво је да што Нијемци хвата страх од Енглеца. Листе им је било ратовати са сиротином, тешко је с овим богатством.

— За нову енглеску ратну зајму ушло је енглески народ за неколико дана пуних 25 милијарди франка. У банкарском свијету сматра се да свота као највећи енглески успјех у историји; он уисти мах показује колико је у народа одушевљен да настави рат.

— До краја фебруара ушло је у Италију новог ратног зајма 2 милијарде и 200 милиона лира.

— Из великих ратних зајмова, које је француски и енглески народ ставио на распокоже својој влади, сада је, како јавља главни немачки социјалистички лист „Форверк“, опет дошао ред на Не-

мачку да у свога народа потражи зајам за рат. — Како ли ће непасти тај нови зајам? Хоће ли га бити успјешно више по за 12 милијарди, колико је био последњи што га је немачкој влади успјело да добије од свога народа?

— Првак међу француским политичарима, а може се рећи, при данас у свијету, јесте млади адвокат Гинемер (Guynemer), који је у току рата оборио 31 непријатељски аероплан и тиме постао при међу првијема. Поред највећих одлика којима га је обасула Република, ових дана га је Руска Цар одликовао орденом Ђорђевићем. Председник Републике лично му је предао крст, министар војни паравио му да ће га прогласити у чин капетана, а врховни командант француске војске позвао га на вечеру, као друга. Круне заслуге, круна и одликовања. Тридесет и један медал високо у одлицима!

Уредник, професор **Перо Богдановић**
Le Gérant: **Edmond LUQUIN**
Imprimerie Universelle, J. A. Cassagnol, directeur
48, Rue Claude-Vedelfaux, Paris (X*)

ОБЈАВА

Швајцарска и Француска Банка у Паризу — Banque Suisse et Française, 20, Rue Lafayette — (Métro: Chaussée d'Antin) примила се да, преко својих кореспондената, бесплатно упућује све новчане пошиљке у Аустроугарску и у Немачку црногорским ратним заробљеницима, официрим и војницима.

Пошиљалац има да испуни односни списак који ће му се дати у банци.

Број 3402 ex 1916. Из кр. Министарства Финансија и Грађевина 15. 28. фебруара, у Пеји код Париза.

ОБЈАВА

Француско-српска Банка у Паризу, Banque Franco-serbe, 14, rue Le Peletier, примила се да бесплатно упућује новчане пошиљке црногорским ратним заробљеницима у Аустроугарску и у Немачку, а тако и појединцима који се налазе у Црној Гори.

Број 3527 ex 1916. Из кр. Министарства Финансија и Грађевина, 15. 28. фебруара 1917. у Пеји код Париза.

ОГЛАСИ - ANNONCES

AUX SPORTS RÉUNIS

— Rendez-Vous des Monténégrins —

Vins-Restaurant

ON PREND DES PENSIONNAIRES

à Prix Fixe

Georges MAGNIEN

135, Avenue de Neuilly

— NEUILLY-sur-SEINE —

ПРЕТПЛАТА

И А

„ГЛАС ЦРНОГОРЦА“

Врши се преко Администрације:

Neuilly-s-Seine, 9 Rue Ancelle.

Поједине бројеве

„ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“

примјерак по 10 сантима

продаје

Роже, вратар у стану кр. Владе

и

продавац новина

у кноску на Place Saint-Michel